

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 4Tdo/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620010146
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Farkaš
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:2620010146.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného L. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 9. augusta 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného L. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 23. septembra 2021, sp. zn. 5To/55/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného L. K. odmieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Senica (ďalej tiež „okresný súd“) v poradí druhým rozsudkom zo 7. júna 2021, sp. zn. 1T/29/2020 oslobodil obvineného U. W. podľa § 285 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

- obvinený U. W. v čase približne o 17.52 h dňa 17. októbra 2019 od obvineného L. K. v A. na ul. M. na parkovisku pri predajni McDonald kúpil a následne neoprávnene prechovával až do 18.45 h dňa 17. októbra 2019 vo vozidle AUDI A8, EČ: XBTXXXX, ktoré do zadržania jeho osoby užíval, gumenú rukavicu, v ktorej sa nachádzalo 5 plastových vreciek s tlakovým uzáverom s hnedou kryštalickou látkou, pričom expertíznym skúmaním Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/13103 bolo zistené, že sa jedná o hnedý kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 50,263 g, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), s priemernou koncentráciou 50,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 25.433 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo odpovedá minimálne 636 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, hodnota zaistenej drogy o hmotnosti 50,263 g je najmenej 1.256,57 Eur,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obvinený U. W. stíhaný.

Obvineného L. K. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) okresný súd uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- obvinený L. K. si v presne nezistenom čase od nezistenej osoby a na nezistenom mieste zadovážil 5 plastových vreciek s tlakovým uzáverom s hnedou kryštalickou látkou - vložené do gumenej rukavice a následne tieto uložil koncom mesiaca september 2019 do v tom čase zapožičaného

vozidla Audi A8, EČ: XBTXXXX užívateľa U. W., v ktorom pri vrátení zapožičaného vozidla Audi A8, EČ: XBTXXXX jeho užívateľovi U. W., 5 plastových vreciek s tlakovým uzáverom s hnedou kryštalickou látkou - vložené do gumenej rukavice zabudol a tieto v predmetnom vozidle neoprávnené prechovával až do 18:45 h dňa 17. októbra 2019, pričom expertíznym skúmaním Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/13103 bolo zistené, že sa jedná o hnedý kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 50,263 g, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), s priemernou koncentráciou 50,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 25.433 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo odpovedá minimálne 636 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom hodnota zaistenej drogy o hmotnosti 50,263 g je najmenej 1.256,57 Eur a v presne nezistenom čase od nezistenej osoby a na nezistenom mieste zadovážil a následne prechovával až do 21:15 h dňa 17. októbra 2019 vo vozidle FIAT DUCATO, EČ: Y ktoré užíva obvinený, plastové vrečko s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzal hnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 9,241 g, v ktorom bola podľa expertízneho skúmania Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/13103 zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou 46,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 4.325 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo odpovedá minimálne 108 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 39/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, hodnota zaistenej drogy o hmotnosti 9,241 g je najmenej 231,02 Eur a obžalovaný L. K. sa uvedeného skutku dopustil i napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 03. júna 2005, sp. zn. 2T/46/05, právoplatným dňa 27. júla 2005, odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace.

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne obvinenému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podali obvinený a prokurátor Okresnej prokuratúry Senica odvolania, ktoré boli uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. septembra 2021, sp. zn. 5To/55/2021 podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Gráčika dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu, že dovolateľovi mal byť uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa (§ 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku) a z dôvodu, že dovolaním napadnuté rozhodnutie má byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku).

V dovolaní obvinený namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku mu kladeného za vinu, teda podradenie jeho skutku pod § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022, keďže vzhľadom na zahľadanie jeho predchádzajúceho odsúdenia podľa § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona nemožno mať za to, že už bol za taký čin odsúdený. Poukázal na to, že zahľadanie jeho predchádzajúceho odsúdenia za inú drogovú trestnú činnosť, nastalo uznesením Okresného súdu Nitra z 25. februára 2020, sp. zn. 21Nt/26/2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. apríla 2020. V zmysle § 93 ods. 1 Trestného zákona sa na obvineného zahladením jeho predchádzajúceho odsúdenia, hľadí akoby nebol odsúdený, a preto po jeho zahladení už nemožno v prejednávanej veci skutok kladený mu za vinu, právne kvalifikovať podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. mája 2013, sp. zn. 2 Tdo 16/2013, z 18. augusta 2016, sp. zn. 5 Tdo 64/2016, ktoré sú publikované ako R 10/1974 a R 7/2015. Na podklade vyššie uvedených rozhodnutí obvinený zastáva právny názor, že otázka zahľadania odsúdenia musí byť posudzovaná v čase rozhodovania súdu, bez ohľadu na to, či sa jedná o rozhodovanie súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu. V trestnej veci obvineného nastalo zahľadanie jeho predchádzajúceho odsúdenia za inú jeho drogovú trestnú činnosť ešte pred

vyhlásením rozsudku okresného súdu a uvedená skutočnosť znemožňuje odsúdenie obvineného podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty a ukládanie trestu podľa trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. S ohľadom na zahľadanie odsúdenia obvineného, ako aj ku spáchanej trestnej činnosti je tiež toho názoru, že sa sudy v základnom konaní „riadne nevysporiadali“ s možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona. Obvinený má za to, že jeho priznanie ku spáchaniu skutku bolo zohľadnené len formálne, bez toho, aby sa táto poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona premietla aj do výšky uloženého trestu a spôsobu jeho výkonu.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že uznesením krajského súdu bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku, porušený zákon v ustanovení § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v neprospech obvineného, aby zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu a ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušované rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Senica (ďalej len „prokurátor“), ktorý navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože má za to, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Trestného poriadku nie sú naplnené. Obdobne ako sudy v základnom konaní k namietanej nesprávnej právnej kvalifikácii uviedol, že v danom prípade sa obvinený dopustil ďalšieho drogového trestného činu v období od konca septembra 2019 do 17. októbra 2019, teda v čase, keď jeho predchádzajúce odsúdenie za inú jeho skoršiu drogovú trestnú činnosť nebolo zahladené, o čom mal obvinený vedomosť. Keďže v dobe spáchania skutku obvinený vedel, že už bol za taký čin odsúdený, nič na tom nemení ani skutočnosť, že následne po spáchaní skutku, došlo k zahladeniu predošlého odsúdenia. Rozhodnutia, na ktoré poukazuje obvinený v dovolaní, sa nezaoberajú otázkou použitia už zahladeného odsúdenia ako skutkovej okolnosti pri právnej kvalifikácii skutku podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, väd a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke pod č. 51/2014). Zároveň

treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Inými slovami povedané, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom, a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákona za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

V danom prípade bol dovolateľ odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. V danom prípade Trestný zákon v osobitnej časti v § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby vo výmere 10 rokov a hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 15 rokov. Súdy v základnom konaní uložili dovolateľovi trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, zjavne teda v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby za trestný čin spáchaný dovolateľom, a preto v predmetnej trestnej veci nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Námetka obvineného ohľadne údajnej neprimeranosti uloženého trestu, kde § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku pripúšťa ako dôvod dovolania iba uloženie trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo uloženie nezákonného druhu trestu, stojí mimo namietaného dovolacieho dôvodu.

Pokiaľ obvinený namietal, že v jeho trestnej veci nebolo a podľa jeho názoru malo byť použité ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a v konečnom dôsledku mal mu byť mimoriadne znížený trest odňatia slobody z dôvodov ním uvádzaných, tak uvedená námietka (nepoužitie § 39 Trestného zákona) podľa ustálenej a publikovanej judikatúry dovolacieho súdu nenapĺňa žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. V stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010 a publikovanom v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR (ďalej tiež „Zbierka“) pod publikačným číslom 5/2011, zväzok 1, ročník 2011 sa popri inom konštatuje: „Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku (pozri bližšie S 5/2011).“ ...„Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona, v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona, respektíve § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 01. januára 2006 nezakladá žiaden dovolací dôvod.“ (k podmienkam naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku pozri aj rozhodnutie publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk R 51/2014). Závery vyššie konštatované v stanovisku trestnoprávneho kolégia (S 5/2011), t. j. že námietka nepoužitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona nenapĺňa žiaden dovolací dôvod, teda aj obvineným namietaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, sa v plnej miere vzťahuje aj na trestnú vec obvineného L. K..

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.“, vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá však prináleží iba ministrom spravodlivosti.

Inak povedane, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov- ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolačný súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 03. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Pokiaľ obvinený v dovolaní namietal, že v danom prípade predmetný skutok nemal byť kvalifikovaný aj podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, pretože jeho predchádzajúce odsúdenie za obdobný trestný čin vo veci Okresného súdu Zvolen vedenej pod sp. zn. 2T/46/05 bolo zahladené, dovolačný súd k tejto námietke konštatuje, že v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V danom prípade najvyšší súd nad rámec úvah okresného a krajského súdu zdôrazňuje, že okolnosť podmieňujúca kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu, teda okolnosť, že odsúdený už bol za taký čin odsúdený, ktorá napĺňa kvalifikovaný znak ustanovenia § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, je nevyhnutné posudzovať ako okolnosť, ktorá bola prítomná v čase spáchania predmetného činu (v období konca mesiaca september 2019 do 17. októbra 2019). Ide totiž o okolnosť, ktorá spadá do hodnotenia okolností vzťahujúcich sa na trestnosť činu (nie trestu). Súčasťou trestnosti činu sú skutkové okolnosti činu, právne posúdenie činu a právna kvalifikácia činu (podradenie skutkových okolností prípadu pod správnu právnu kvalifikáciu trestného činu ustanoveného v osobitnej časti Trestného zákona). Na základe tejto premisy nie je možné pripustiť argumentáciu, že neskoršie zahľadanie odsúdenia v obdobnej trestnej veci vedenej proti obvinenému L. K. na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 2T/46/05 je rozhodná skutočnosť, ktorá je právne relevantná vo vzťahu k hodnoteniu trestnosti činu, pretože táto skutočnosť v čase spáchania predmetného činu neexistovala (nastala až 25. februára 2020). Zahľadanie uvedeného odsúdenia v danom prípade nemôže spôsobiť, že skutkové okolnosti budú právne kvalifikované podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s vylúčením § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022. Súčasne je potrebné konštatovať, že v zmysle § 2 ods. 1 druhá veta Trestného zákona v období medzi spáchaním predmetného trestného činu a vynesením rozsudkov nenadobudli účinnosť také zákony vo vzťahu k trestnosti činu, že by bolo potrebné ho posudzovať podľa zákona, ktorý by bol pre obvineného priaznivejší. Na podklade správne zisteného skutkového stavu veci dovolačný súd rovnako ako krajský súd v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že obvinený neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a už bol za taký čin odsúdený, čím sa dopustil obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že obvinený L. K. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil žiadne dovolačné dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.